

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΔΕΙΠΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἔτησίᾳ Δρ. 6
» » ἑξάμηνος » 4
Ἐξωτερικοῦ ἔτησίᾳ Φρ. 10
» » ἑξάμηνος » 6

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Χρηστόφορος Κολόμβος καὶ ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς. (συνέχεια), (μετὰ εἰκόνων), ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ ἀνάβασις εἰς τὸ Λευκὸν Ὄρος, ὑπὸ τοῦ κ. Janssen, ὑπὸ Φρίκ. — Ἡ ἀπάτη τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ μέλλοντος. Κοπέρνικος, Γαλιλαῖος, Κέπλερος, Νεύτων, Λαπλάς, Χέρσελ, ὑπὸ Ἀστέρου. — Σωάννα Ρομῶ, (ἐπιφυλλίς μετὰ εἰκόνων), ὑπὸ Maurice de Fos — Τὸ σπῆλαιον τοῦ Μαρμαῦθ, ὑπὸ Louis Deville μετὰ εἰδῶν. — Ἡχώ. — Ἐπιστημονικὸν παίγνιον. — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως». — Ἀγγελλίαι.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Συνέχεια)

Ὁ Κολόμβος διευθύνθη τότε πρὸς τὸ ἀνατολικὸν σημεῖον τῆς Ἰσπανίᾳς, ὅπου συνήντησε τὸν ἀχάριστον αὐτοῦ ὑποπλοίαρχον Ἀλόνζον Πίντζων, ὅστις ἐνῶ ἐμελέτα ἔτι νὰ τοῦ ὑποκλέψῃ τὴν δόξαν του, προσεπάθει ἀφ' ἑτέρου διὰ ψευδῶν αἰτιολογήσεων νὰ καλύψῃ τὸ σχέδιόν του. Ἐνταῦθα, ἐν ταῖς ἀκταῖς ταύταις ἐχύθη τὸ πρῶτον αἷμα τῶν ἰθαγενῶν, συνεπείᾳ αἰφνιδίας ἐπιθέσεως τούτων κατὰ τῶν Ἰσπανῶν, οἵτινες εὐκόλως κατετρόπωσαν αὐτούς.

Ὁ ναύαρχος ἐσκόπει διερχόμενος νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Καραϊβας νήσους, πλὴν ἡ ἀπειρος ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων του νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὸν ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τοῦτο, καὶ τοῦ ἀνέμου πνέοντος εὐνοϊκῶς, ἀνέπετασαν τὰ ἱστία πρὸς τὴν διέυθυνσιν τοῦ παλαιοῦ κόσμου.

Κατὰ τὸν διάπλουον τούτον ἐκινδύνευσαν πολλὰκις νὰ ναυαγήσωσι, πλὴν ἡ ἀκράτητος δόξα τοῦ Κολόμβου, ἣν ἰθεώρει ἤδη ἀνωτέραν καὶ τῆς ζωῆς του, ἐφώπλισαν αὐτὸν δεῖα καταπληκτικοῦ θάρρους καὶ τόλμης, δι' ἧν κατενίκησε πάντας τοὺς παρεμβληθέντας ὑπὸ τῶν φυσικῶν στοιχείων θανασίμους σκοπέλους, τῇ δὲ 5 Φεβρουαρίου τοῦ 1493 τέλος, περὶ τὸ λυκαυγές, ἡ λέξις «Γῆ», ἀνηχήσασα ὡς ἀστραπὴ παρ' ὅλου τοῦ πληρώματος, ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἁγίας Μαρίας, μιᾶς τῶν Ἀζόρων νήσων. Πλὴν ἡ χαρὰ τῶν Ἰσπανῶν μετετρέπη εἰς λύπην, ὅτε μετ' ὀλίγον ἔμαθον, ὅτι ἀπὸ ζηλοτυπίας ἐνεκα προδοτικαὶ διαταγαὶ εἶχον δοθῆ παρὰ τῆς ζηλοφθόνου Κυβερνήσεως τῆς

Λισσαβώνας πρὸς ἀπάσας τὰς περιχώρους πορτογαλικὰς νήσους, καὶ θὰ συνελαμβάνετο ὁ Κολόμβος, ἀν' ἡ διορατικότης καὶ ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματός του δὲν προελάμβανον τὸν κίνδυνον.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ὑποδοχὴ του ἐπιστρέφοντος εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον, προἰγγελος τῶν βασάνων καὶ τῶν ἀπιστιῶν, δι' ἧν ἐμελλε νὰ ἀνταμειφθῇ ἐν ὄλῃ τοῦ τῆ ζωῆ διατὰς μεγίστας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἐκδουλεύσεις του!

Τῇ 4 Μαρτίου 1493 ὁ ναύαρχος εἰσῆρχετο ἐν τῷ κολπίσῳ τῆς Τάγας, ὅπῃθεν ἀπέστειλεν ἀμέσως ἀγγελιαφόρους πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας, ἐνῶ ταυτοχρόνως ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας, μολονότι καταλυπηθεὶς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ταιούτων ἐνδόξων κατακτήσεων, καὶ συνάμα ἀποκρούσας τὰς προτροπὰς τῶν αὐλικῶν, οἵτινες ἤθελον νὰ δολοφονήσωσι τὸν Κολόμβον, ὑπεδέχετο αὐτὸν μετὰ τιμῶν ναύαρχου.

Τέλος τῇ 15 Μαρτίου, ὁ μέγας θαλασσοπόρος ἀπέβιβάζετο εἰς Πάλον, ὅπῃθεν πρὸ ἑπτὰ περὶ τοῦ μηνῶν καὶ ἡμίσεως, εἶχεν ἀπῆρει διὰ τὸ ἀγνωστον!

Ὁ Κολόμβος ἐν ταῖς εἰρηταῖς ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ μέγας ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους εἶναι ἀπερίγραπτος, εἶχε δὲ ἐκραγῆ εἰς ἀπείρους ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν μέγαν ἄνδρα.

Ὁ Κολόμβος ἀμέσως ἔτρεξε ν' ἀσπασθῇ τὸν φίλον του καὶ προστάτην, τὸν ἡγούμενον τῆς Μονῆς Βαβίδα, Ἰωάννην Περὲζ, ὅστις μόνος εἶχε πιστεύσῃ εἰς αὐτὸν καὶ ἤδη ἔβλεπεν ἀνταμοιβόμενον διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ἡμίσεος τῆς ὑδρογείου σφαίρας μας. Εἶτα μετέβη γυμνόπους καὶ πανηγυρικῶς εἰς τὸν ναὸν τῆς Μονῆς, ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν του, διὰ τὴν δόξαν του, καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ἰσπανίας κατὰκτησιν τοῦ Νέου Κόσμου. Ὅποια ὁμῶς ἀντίθεσις! Ὁλόκληρος λαὸς ἠκολούθει ἤδη αὐτὸν ἐν εὐλογίαις πορευόμενος πρὸς τὴν θύραν τῆς ταπεινῆς ταύτης Μονῆς, ἐνθα ἔτητινα πρότερον μόνος πεζῇ, μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἦλθε νὰ ζητήσῃ τὴν μόνην εἰς τοὺς ἐπαίτας ὀφειλομένην ἐλεημοσύνην καὶ φιλοξενίαν!

Ὁ δὲ Ἀλόνζος Πίντζων τιμωρούμενος συνεπείᾳ τῆς πρὸς τὸν κύριόν του ἀπιστίας, καὶ παρασυσθεις ὑπὸ τῆς θαλάσσης, εἰσῆρχετο εἰς τὸν λιμένα τῆς Πάλου τῇ ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως τοῦ Κολόμβου ἡμέρας δέ τινος μετὰ ταῦτα ἀπέβισε,

συνεπείᾳ ἰσως τῆς τύψεως τοῦ συνειδότος μᾶλλον ἢ τῆς ἀποτυχίας τῶν βλέψεων του.

Λαμπρὸς θρίαμβος ἀνέμειε τὸν Κολόμβον. Ὁ βασιλεὺς

Έν έτει 1589, ο Γαλιλαίος διδάσκων από του Πανεπιστημίου της Πίζης, έσχε πολλούς έχθρους συνεπεί τής λαμπράς αυτού φήμης, αναγκασθείς από των διωγμών των περιπατητικών ν' αφήση την έδραν του τω 1592, οτε τω προσεφέρθη υπό τής δημοκρατίας τής Βενετίας, ή τής Παδούσης ήν και έδέχθη. Άλλ' όμως αι άνακαλύψεις αυτού τοσοούτω εξήγειραν τόν θαυμασμόν και την μήνιν των έχθρών του, ώστε εν έτει 1615 ενήχθη ενώπιον του έν Ρώμη φοβερού ιεροδικείου, ένθα οι Ίησούται κατεμαρτύρησαν αυτού, ως καταστρέψαντος ουρανόν και γήν, άκινήσαντος τόν ήλιον και άποδώσαντος τή ήμετέρα σφαίρα έλευθέραν τροχίαν έν τοίς κύλοις του άπεράντου, συμφώνως προς νέους άμετατρέπτους νόμους, οτινες δέν επέτρεπον πλέον ούτε κατακλυσμόν, ούτε τέλος του κόσμου.

Η θεωρία του Γαλιλαίου άνέτρεπεν άρδην την θεωρίαν του κλήρου.

«Έμαθον εκ καλής πηγής, έγραφεν ο Γαλιλαίος προς τινα φίλον του, οτι οι Ίησούται έπεισαν σημαίνον τι πρόσωπον, οτι ή συγγραφή μου είναι μάλλον άποτρόπαιος και έπιβλαβής τή εκκλησία, των υπό του Λουθήρου και του Καλθίνου γραθέντων».

Ο Γαλιλαίος κατεδικάσθη εις ισόβιον κάθειρξιν και έρρίφθη εις τα ύπόγεια τής Μονής τής Άθηνάς, αφού περιβλήθη δι' αλύσεων και έβασανίσθη υπό των δημίων του ιεροδικείου ενώπιον των όποιων ο έβδομηκοντούτης ούτος γέρον ένεφανίσθη γυμνόπους και μόνον ύποκάμισον φέρων. Ένώ δέ υπεβάλλετο εις τας φοβεράς βασάνους των σιδηρών και των σκουρίων, και εξηναγκάζετο να παραδεχθή, οτι ή γή δέν κινείται, τα μαρτύρια άνυπόφορα καταστάντα ήνάγκασαν μόν αυτόν να όμολογήσ τούτο, πλην μη δυνήθεισ τής συνειδήσεώς του να τώ έπιβεβαιώσ, έ pur si muove, έν τούτοις κινείται, έψιθύρισεν.

Γαλιλαίος μαθηματικός, ού τώ κλέος πολύ. Γράψας δέ κατά Κοπέρνικον και άξιώσας, οτι ή Γή κινείται βαρέως, άπήλυσε τού παρά του ιερού έταστηρίου διωγμού, και όμολογήσας κατηναγκάσθη οτι έσφαλεν, υποψιφύζων τά, και όμως κινείται. Έγεννήθη 1544, άπέβίωσε 1612.

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Είναι ήμέρα του Πάσχα, ήμέρα αγαλλιάσεως, αγάπης και άφίσεως άμαρτιών. Τό πάλν όζει όπτού άμνού και έρυθρών ώών. Οι πλούσιοι άνταλλάσσουν κανίστρα άνθίων και γλυκυσματών, έστολισμένων δια κεχρωματισμένων ώών, έφ' ών εικονίζεται ή άνάστασις του Χριστού, οι δέ πτωχοί προμηθειούνται και δωροῦσιν εις τους συγγενείς των ζεύγη τζαρουχιών!

Έν τούτοις τώ πλήθος συνωστίζεται έν τή πλατεία τής Μητροπόλεως, ένθα μυριάδες κηρίων άνημμένων ώχρειώσιν έντός πυκνού νέφους εκ καπνού λιθανίου.

Η λειτουργία άρχεται, ο δέ άρχιερέυς ακολουθούμενος υπό των ιερέων και των διακόνων αυτού έν στολή, άναφωνεί τώ: «Χριστός Άνάστη», Άληθώς Άνάστη».

Αίφνης τότε, ο θόλος τής εκκλησίας άντηχεί υπό του τρομερού κρότου τής ταυτοχρόνου εκपुरοκροτήσεως όπλων, πιστολιών, τρομπονίων κλπ. πεπληρωμένων μέχρι του στομίου αυτών, τά όποια οι πλείστοι των παρεστώτων εκνευόσιν εις τόν άέρα προς τιμήν τής Άναστάσεως.

Συνάμα πάντες άσπάζονται αλληλους, οι δέ δυσπρεστη-

Ο Γαλιλαίος εξήλθεν αιμόρρυστος εκ των ύπογειών του ιεροδικείου και ώδηγήθη έν τή ειρκτή του Άρσέτη, ένα μη εξέλθη εκείθεν έφ' όλης του τής ζωής, άπαγορευθείσας αυτώ αυστηρώς τής δημοσιεύσεως έπιστημονικών διατριβών επί του πλανητικού συστήματος. Έν τούτοις οι ιεροδικασται παρήξαν έτέραν πνευματικήν ένασχόλησιν εις τόν μέγαν άνδρα, ένα μη διατελή άεργος, διατάξαντες αυτόν ν' άπαγγέλη καθ' όλον τώ έτος τούς επτά ψαλμούς του David, πλην καταβληθέντος του Γαλιλαίου υπό τοσοούτων διωγμών και βασάνων, άπέθανεν οικτρώς έν ταις ειρκταίς του Άρσέτη, έχων ως μόνην παρηγορίαν έν μέσφ των άπειρών αυτου πικριών, την άφοσίωσιν μιās ιερωμένης, τής άγαπητής του Μαρίας Ουρανίας, τής νομιμοτάτης αυτου θυγατρός.

Σχεδόν άπαντα τά έργα, σημειώσεως, άστρονομικοί ύπολογισμοί, δικηγράμματα, χάρτα κτλ. του Γαλιλαίου διασκορπίσθησαν και κατεστράφησαν θεωρηθέντα ως αιρετικά. Πλην αρκετά ειχε πράξη, όπως ή δόξα του άποθανάτιση τώ αίσχος των άντιπάλων του. Ο Γαλιλαίος ειχεν ως αξίωμα τώ εξής άγαπητόν του ρητόν: «Η φιλοσοφία γράφεται έν τή βίβλω τής φύσεως, ή δέ μεγάλη αυτη βιβλος γέγραπται δι' άνεβαλείπτων μαθηματικών γρακτήρων».

Ο Γαλιλαίος ειχε μαθητήν έφάμιλλον, τόν Ίωάννην Κέπλερον καλούμενον, οστις έπωφελούμενος μέρους τινος των άνακαλύψεών του, διέ τώ υπό του Γαλιλαίου άνακαλυφθέντος φακού παρητήρησε τας κηλίδας του ήλιου, και άνεγνώρισεν, οτι τής σελήνης τά όρη θα ήσαν μεγαλύτερα των τής γής. Ο Ίωάννης Κέπλερος γεννηθείς έν τφ δουκάτφ τής Βυρτεμβέργης τή 27 Δεκεμβρίου 1571, προσδιώρισε τούς νόμους τής κινήσεως των άστέρων, άνακαλύψας έν ταύτφ, οτι οι πλανήται διαγράφουσιν έλλείψεις περίξ του ήλιου, και οτι ο ήλιος κατακαμβάνει μίαν των έστιών των έλλείψεων τούτων προς δέ επανώρθωσε την θεωρίαν των λογαριθμων και άνέπτυξε την των εκλείψεων του ήλιου. Ο Κέπλερος άπέβίωσεν έν Ρατισβόνη έν έτει 1630.

Κατά τώ αυτό έτος του θανάτου του Γαλιλαίου, ήτοι τή 25 Δεκεμβρίου 1642, έν παιδίον γεννάται έν Άγγλία, όπερ κατά φυσικήν συγκυρίαν έμελλε να συνεχίση τώ ήμμετέρις έρ-

μένο και οι εύρισκόμενοι εις διάστασιν έπωφελοῦνται τής εύκαιρίας, όπως συμφιλιωθώσιν εκ νέου. Τούτο είναι άπαραίτητον έθιμον του τόπου, και έν ταυτφ λέγουσιν:

— Χριστός άνέστη!

— Άληθώς άνέστη!

Τίς δέ ήθελε τολμήσει έν τοιαύτη ήμέρα και περιστάσει ν' άποτρέψη τά χείλη από τά του άδελφού του, εισέτι καταπόρφυρα εκ του οίνου τής μεταδόσεως, ον πάντες λαμβάνουσι κατά την ήμέραν εκείνην από τής χειρός του ιερέως, και άτινα μισχοβολούσιν από τώ αίμα του Σωτήρος;

Ο Κώστας Θεοχάρης εύρισκόμενος και αυτός εκεί, άναμένει ίσως τόν πατέρα του να διέλθη και τόν άσπασθή, πλην ούτος διερχόμενος πλησίον του βραδέως, προσποιείται άδιαφορίαν, και φαίνεται οτι ο Κώστας κάτι τι άλλο ζητεί, γυναικα ίσως..... ήν εύρίσκει τέλος, την πλησιάζει, άναποφάσιτος..... και άποφασίσας είτα, δια ταχείας κινήσεως την άσπάζεται εις τά χείλη, άναφωνών έν ταυτφ:

— Χριστός άνέστη, Ραλλού!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ο Φώτης Βένος, άν και προσεπάθησε να λησμονήση έντελώς τόν Θεοχάρην, και διετήρει άφ' έτέρου τώ εξωτερικόν εκείνου γαλήνιον ύφος, όπερ καλύπτει τά έσωτερικά πάθη και τας ενόχλησας τής καρδιάς, δέν ένόει έν τούτοις διατί να ύπόκειται εις τας άνοησίας και προσβολάς ενός πείσμονος μοχθηρού. Καθ' εκάστην τφ άνήγγελλον νέους εμπαιγμούς και επίθεσις από μέρους του Θεοχάρους, οστις γενόμενος ούτω

γον του Γαλιλαίου και του Κεπλέρου. Τούτο ήτο ο Νεύτων. Είπομεν ήδη δια τινος άπλής παρατηρήσεως ο Νεύτων ώδηγήθη εις την άνακάλυψιν τής παγκοσμίου βαρύτητος, ήτοι του νόμου τής κινήσεως πάντων των σωμάτων προς τώ κέντρον τής σφαίρας μας, ον διετύπωσεν ούτως: «Πάντα τά σώματα έλκονται κατ' εϋθέρν μόν λόγον του όγκου αυτών και κατ' άντίστροφον του τετραγώνου των άποστάσεων.» Πλην αι προς την έπιστήμην εκδουλεύσεως αυτου δέν περιωρίσθησαν μέχρις εδώ, διότι κάτοχος έν των γεωμετρικών, φυσικών και άστρονομικών γνώσεων έν ταύτφ, άνεκάλυψε την πορείαν των κομητών, την αιτίαν των παλιρροιών, επεξηγήσας συνάμα την κίνησιν των πλανητών, και άνακαλύψας τας ιδιότητες του φωτός και των χρωμάτων δια τής δια μέσου πρίσματος άποσυνθέσεως των ήλιακών ακτίνων. Ο Γαλιλαίος ειχεν άποδείξει, οτι τά σώματα πίπτοντα, ύπέκειουσιν εις δύναμιν έπισπευδικήν, ο δέ Νεύτων άνόμασε κεντράμολον την δύναμιν, ήτις έλκει τά σώματα προς τι σημειον ως προς κέντρον κοινόν' κατά τινα δέ των όρων τούτων, ή ποσότης τής ύλης μετράται δια τής πυκνότητος αυτης συνδυαζομένης προς τώ όγκος της, ως και ή ποσότης τής κινήσεως εκτιμάται δια τής ταχύτητος ένουμένης προς την ποσότητα τής ύλης.

(Έπεται συνέχεια)

Λατήρ

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΜΑΜΜΟΥΘ

Υπό LOUIS DEVILLE

(Μετάφρασις Φ. Σιγάλα).

Εις τώ κέντρον του Kentucky έν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις τής Άμερικής, υπό την σιαάν των ύψικαρίων φυγών, καρμών, δρυών, πετελεών, και άλλων δένδρων άκο-

Ισαάκ Νεύτων, μεγαλοφυέστατος Άγγλος, ένδοξώτατος των νεωτέρων σοφών, δημιουργός τής νεωτέρας φυσικής, έφευρε τόν λόγον των παλιρροιών, την θεωρίαν τής παγκοσμίου συνολής: είτε βαρύτητος, και την διάλυσιν του φωτός. Έγεννήθη 1642, άπέβίωσε 1727.

άνυπόφορος πλέον, ειχεν υπερβή τά όρια τής ύπομονής του αντιπάλου του.

Ο κ. Βουγας συνεβούλευε τόν γαμβρόν του να δώση την από τής θέσεως αυτου παραίτησιν του, και να τόν συνοδεύση εις Σϋρον, πλην ή φιλοδοξία του Φώτη Βέν δέν τφ επέτρεπε τοιοϋτον άνόητον διάβημα, άλλως τε έστοιχημάτιζεν, οτι ο κατατρέχων αυτών τόσον άπνηώς δέν θα τόν παρηκολούθει και πανταχού. Άν δ' ως άλλοτε διωριζετο και πάλιν διοικητής τής Χίου, μα τόν προφήτην! Ελεγει, ο Θεοχάρης θα έπραττεν την χειρίστην άπερισκεψίαν να επεχειρεί την εις την νήσον άπόβασιν του, διότι τότε δη τότε θα έλάμβανε τά επίχειρα τής κακίας του.

«Άλλά, διελογίζετο, διατί να μη προσπαθήσω να διορισθώ πασσάς τής Κρήτης; τούτο θα ήτο προαγωγή δι' έμέ. Άφού δέ έχω τά μέσα εις Κωνσταντινούπολιν, και άφ' έτέρου ή περιστάσις είναι ευνοική, του νυν διοικητού καταστάντος άντιδημοτικού έν Κρήτη, μη δυνήθεντος να οικονομή τας περιετώσας, και ήδη των Σφακιωτών παραπονουμένων...»

Έν ώ έσκέπτετο ταύτα, άμέσως έγραψεν επιστολήν προς τους φίλους του, παρακινών αυτους να

λουθούτων τόν ροῦν του ποταμού τούτου μέχρι τής συμβολής του μετά του Όχίου, ρείι ο Πράσινος ποταμός, οστις άρδευει τας γονίμους γαίας τής επαρχίας ταύτης. Εις τούς πρόποδας δέ των περιβαλλόντων τώ λεκανοπέδιον λόφων, ύπάρχει εις άπόστασιν εκατόν δέκα χιλιαμέτρων προς μεσημβρίαν τής πόλεως Louisville, ρήγμα μέγα περιβαλλόμενον υπό ποικίλων και άφρονων φυτών.

Τώ ρήγμα τούτο είναι ή εισοδος του σπηλαιου, πρό του όποιου ιστανται συνήθως μαύροι κρατούντες λυχνίας και χρησιμεύοντες ως οδηγοί των ύπογειών οδών 30 ή 40 χιλιαμέτρων πορείας έντός του άχανούς τούτου λαβυρίνθου, έν φ βασιλεύει διαρκώς έρεβώδες σκότος.

Μοι ειχον συστήσει ένα εκ των μαύρων όνόματι Μάτ, δουλον και οίκογενειάρχην, μετερχόμενον τόν οδηγόν προς εξοικονόμησιν του άπαιτουμένου προς εξαγοράν τής έλευθερίας αυτου ποσού. Έδέχθην άνευ άντιρρήσεως την ζητηθείσαν παρ' αυτου άμοιβήν και ήρχισαμεν να καταβαίνωμεν πενήκοντα έως εξήκοντα βαθμίδας, ύγρας και σκοτεινάς. Έντός όλίγου εύρέθημεν έν εύρειά και ύψηλή στοά. Η στοά αυτη μήκους χιλίων και εύρους είκοσι μέτρων φέρε τώ όνομα του φυσιοδίφου Audubon, καταλήγει δε εις μεγάλην τινα αίθουσαν, εκ τής όποιας άρχονται πλείστοι διάδρομοι, εις των όποιων φέρε δι' άποτόμου κλίσεως εις έτέραν αίθουσαν εκατόν μέτρων περιφερείας, τής όποιας ο θόλος ύψοῦται έν είδει νάρθηκος. Τώ σχήμα, τώ μέγεθος και οι περίεργοι σταλακτίται, οτινες περικοσμούσι αυτην, προσομοιάζουσι προς γοτθικόν ναόν. Καί πράγματι, μεταξυ των εξ άλαβάστρου στηλών των σχηματιζομένων υπό των άποκορυσταλλουμένων υδάτων διακρίνονται έδραι και άμβων, έφ' ου, ως λέγεται, πολλοί Άμερικανοί ιεροκήρυκες κηρύττουσι τώ ιερόν Ευαγγέλιον, τώ δέ άκραττήριον υπό τώ φως των δάδων υπενθυμίζει τας εκκλησίας των πρώτων του χριστιανισμού αιώνων, εις τας κατακόμβας. Τώ φως των δάδων άντανακλών επί των άξιοπέργων τούτων σταλακτιτών, παρουσιάζει εις την ζωηράν φαντασίαν του θεατού πάντα τά περικοσμούντα ναόν τινα άντικείμενα, οίον βωμόν, άμβωνα, καθίσματα, πολυελαίους; τέλος άπασα ή ιδιόρρυθμος μεσαιωνική γλυπτική άντα-

μη άφήσωσιν ουδέ στιγμήν ήσυχον τόν άρχιευνούχον του Σουλτάνου, μέχρις ου ο μέγας Κύριος ευδοκήση να ύπογράψη τώ φερμάνιον του διορισμού αυτου, ως πασσά τής Κρήτης.

Μετά δεκαπέντε ήμέρας ο διορισμός ούτος έγένετο, ο δέ Φώτης Βένος μετά τής Ραλλούς άπήλθον εις την νεάν θέσιν των μίαν ώραν ενωρίτερον.

Ο Κώστας Θεοχάρης δέν άπέδειξε ποσώς την ήττάν του, ήν πάζα άλλη ταπεινότερα αυτου καρδιά ήθελεν ίσως παντοιοτρόπως δικαιολογήσει, αλλά μάλλον έφάνη περιχαρής εκ τούτου: ή δέ δεσπονίς Ραμώ, ήτις ένόμισεν οτι όφειλε να τόν συλλυπηθή, εξεπλάγη μεγάλως βλέπουσα έναντι αυτης ύφος χαροποιόν, οτε ο Κώστας ήλθεν να την επισκεφθή εις τώ Άοσάκειον. Δέν ήδυνήθη δε να κρατήση εαυτην και του έκαμε την εξής παρατήρησιν.

— Κύριε Θεοχάρη, έχετε ύφος ανθρώπου, ή θαυμασίως καταβαλλόντος τά πάθη του, ή έντελώς ήττηθέντος υπό τούτων' ποιον εκ των δύο συμβαίνει;

— Άμφότερα.

— Μα μου φαίνεται δύσκολον να σχηματίσω καθαράν γνώμην.

— Έν πρώτοις, εξήτησα συγγνώμη παρὰ του πατρός μου.

— Πολύ καλά, τούτο. Τότε έγίνατε λογικώτερος; Κρίνετε τά πράγματα κατά τώ δοκούν, και υπερίσχυσεν έν υμίν ή ιδέα, οτι δέν πρέπει να ένασμενίσθεσ εις χιμαίρας. Καλλίτερον τούτο, μάλιστα έλυπούμην, οτι νεανίας, ως υμεις, έγίνεσθη τώ παίγνιον μιās φιλαρέσκου γυναικός. Έκτός δέ τούτου, πιστεύσατέ με, ήδη, οτε ή Ραλλού εύρίσκειται μακράν υμών, θα τή άνακαλύψητε έλαττώματα: ύντες δέ φύσει ψυχραίμος, όλίγον θα κοπιήσητε, ώστε να την λησμονήσητε έντελώς.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

19

Αίνιγμα

Μὲ τὸ στέμμα τ' ἀλφαβήτου
 δύο γλῶσσά ἐνὼν χεῖλη
 μεθ' ἡδονῆς ἀρρήτου.
 Πλήρ, καθέρας καὶ ὀφείλει
 μὲ δακρυμένον ἔμμα
 ἔς τοῦ φίλου του τὸ πῶμα
 ῥ' ἀποθέτη σιγαλά.
 Καὶ ὅμως πῶς ἀλάσσω,
 ἂν τὸ στέμμα αἰφνης χάσω!
 Οὐαί! εἰς ἃν μὲ φέρει
 τὸ σῶμά του θὰ σπαίρη
 ἐν ὁδῷ φοδερᾷ.

20

Λεπτοσύμφωνον

ο — α. α. η. — ι. ο. — ε. ι. — ο. υ. ι. ο.

21

Κυβόλεξον

ο
 ο η
 η

Ἀριθμητικὸν πρόβλημα

Κυρία τις ἔχουσα 360 δραχμάς, ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ πῆχεις τινὰς ὠρισμένου ὑφάσματος. Ἀλλὰ διὰ τῶν χρημάτων της θ' ἀγοράσῃ 16 πῆχεις ὀλιγωτέρας. Ἀναγκάζεται ὅθεν ν' ἀγοράσῃ ὑφάσμα τιμώμενον πρὸς 8 δραχ. τὸν πῆχυν ὀλιγώτερον ἐκείνου.

Πόσους πῆχεις ἤθελεν ἀγοράσει ἐκ τοῦ πρώτου ὑφάσματος, καὶ πόσους ἠγόρασεν ἐκ τοῦ δευτέρου; καὶ ὅποια ἡ τιμὴ τοῦ πῆχεως τοῦ πρώτου ὑφάσματος καὶ ὅποια ἡ τοῦ δευτέρου;

22

Περὶ ἑρωγὸν ἐρώτημα

Τίνες εἰσὶν οἱ ὀπισθοδρομικώτεροι μουσικοὶ, καὶ διατί;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Α. Α. Δαδίου. Ζητούμενος ἀριθμὸς ἀποστέλλεται ἡμῖν σὺν παρόντι φύλλῳ. — Γ. Γ. Τ. Ἀργοστόλιον. Ἐνεγράψαμεν ὄμα; καὶ ἀπεστελλόμεν ὅλην σειρὰν φύλλων. Ἐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 769, ὃν δέον φυλάξτε διὰ κληρώσεως λαχείων. — Ν. Α. Β. Μιτυλήνην. Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθησαν καὶ εἴμεθα ὑπόχρεοι δι' εὐγενῆ προθυμίαν σας. Ἐχαριστοῦμεν. — Θ. Β. Κ. Κέρκυραν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις καὶ δῶρον στέλλονται σὺν παρόντι φύλλῳ, εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Β. Ἀχαΐαν. Συστημένη ἐλήφθη. Παραγγελία σας καὶ νέον δῶρον ἀποσταλῆσεται ἐπὶ συστάσει βεβαίως, ἀφοῦ οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι, εὐχαριστοῦμεν. — Ἄρ. Ἰπ. Ἐνταῦθα. Ἐδημοσιεύθησαν καὶ οἱ εὐχαριστοῦμεν. Ἀρκετὰ νόστιμα ἦσαν. — Π. Ν. Πάτρας. Οὐδεὶς συνδρομητῆς μὴ πληρώσας συνδρομὴν του θὰ λάβῃ μέρος εἰς κληρώσεις λαχείων, ἄλλως καὶ πᾶσα ἀπόδειξις ἀποτελεῖ δικαίωμα μετοχῆς. — Θ. Μ. Πάτρας. Ἐπιστολὴν καὶ χρήματα ἐλάβομεν. ἔχει καλῶς γράφομεν. Ἐνεργήσατε καὶ λοιπῶν. Ἐχαριστοῦμεν. — Φ. Μ. Βόλον. Ἀγγελία ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Σειραὶ «Φύσεως» ἀπεστάλησαν ἐγγραφεῖσι. — Μωῦση. Ἐνταῦθα ἐλήφθη καὶ καταχωρηθήσεται εἰς ἐπόμενον φύλλον. — Φ. Σ. Ἐνταῦθα. Σὰς εἰδοποιήσαμεν διὰ δελταρίου, πλὴν μὴ ἰδόντες ὄμας προέβημεν μεμονομένῳ. Πιστεύομεν εὐχαριστηθῆτε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἀποτείνονται ἐγγράφως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως», ὡς καὶ αἱ ἀποστέλλοντες πρὸς αὐτὴν τὴν συνδρομὴν των, καὶ οἱ αἰτοῦντες παντοειδῆς παρ' αὐτῆς πληροφορίας, νὰ ἀναγινώσκωσι τὰς Ἀνταποκρίσεις τῆς Φύσεως, ἔνθα θὰ εὐρίσκωσι τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν.

Ὁ καθηγητῆς τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Γλώσσης κ. Φ. Ι. Σιγάλας, μετέφησεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πινακωτῶν, ὑπ' ἀριθ. 37 οἰκίαν, ἀντικρὺ τοῦ Νέου Χημείου, καὶ τοῦ ἐν Νεαπόλει Γυμνασίου. Δέχεται παραδόσεις εἰς τὰς γλώσσας ταύτας, προσέτι δὲ θὰ συστήσῃ καὶ Ἑσπερινὰς Συνδιαλέξεις, εἰς ἃς θὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ μαθητευόμενοι.

Ἡ ΦΥΣΙΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀξιοτίμους αὐτῆς Συνδρομητὰς, ὅτι χάριν εὐκολίας δύνανται νὰ πέμπωσιν αὐτῇ τὰς συνδρομὰς εἰς ἑλληνικὰ τραπέζογραμμάτια, χάρτινα ἰταλικά φράγκα, χάρτινα αὐστριακὰ φιορίνια, τραπέζικα συναλλάγματα ἐπὶ Παρισίων, μάρκας, καὶ γραμματόσημα ἑλληνικά, γαλλικά, αὐστριακά, ἀμερικανικά καὶ ἰταλικά.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Δι' ἓν ἔτος γρ. 10

» » Δι' ἕξ μῆνας γρ. 6

Οἱ προπληρόντες ἐτησίαν συνδρομὴν δικαιῶνται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς «Φύσεως» παρεχόμενα δῶρα καὶ τὰς ἐτησίας κληρώσεις τῶν λαχείων.

ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΩΝ

(Ἐντὸς τοῦ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα.)

Ὅσοι ἔχετε ἀνάγκην νέων ἐπιπλῶν, ὁμοίων ὡς τὰ Εὐρωπαϊκά, καὶ εὐθηνότερων κατὰ 20 τοῖς 100 τῶν εἰς τὴν ἀγορὰν πωλουμένων, μεταβῆτε εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν κατάστημα τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα, καὶ ἐκεῖ θὰ εὐρητε πρὸς πώλησιν, ὅ,τι ἐπιπλα θέλετε, ἤτοι, γραφεῖα, τραπέζια, δουλάπια, μπουφέντες, βιβλιοθήκας, καναπέδες ταπετσαρίας, καὶ λοιπὰ ἐπιπλα ταπετσαρίας, ἀρμάρια, καθέκλας αἰθουσῶν, ὡς καὶ τραπέζιας, νιπτήρας, κονσόλας, καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ἐπιπλοποιίας. Πάντα ταῦτα κατασκευάζονται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν τοῦ ρέκτου λεπτοουργοῦ κ. Κωνσταντ. Νταβίου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΒΑΒΙΑΝΟΥ

18—Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας—18

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Εἰς τὸ ἀνωτέρω κατάστημα εὐρίσκονται ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὑλικῶν διὰ γυναικείους πῖλους.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ πῖλοι ἑτοιμοὶ τῆς τελευταίας ἐποχῆς ὅλων τῶν σχημάτων καὶ ποιότητων κατασκευάζονται δὲ καὶ κατὰ παραγγελίαν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου.

Τιμαὶ συγκαταβατικά

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ